

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 791.5

Hely

Idő "1925"

Személy

Szerző: Németh Károly
Cím: Ahol a népszerű star egy öltözet ruháért játssza át az egész szezont

Forrás: Esti Hírnök

Bp

(Helv)

1925. 5. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Ahol a népszerű star egy öltözet ruháért játssza át az egész szezont

Vitéz László, az örökké népszerű pesti színész — Mekkora fizetést kapnak az epizódszínészek: a majom, a halál, a palacsintasütő? — Amikor a publikum egy része kacag, a másik meg keservesen bög

Mostanában mindenki arról beszélnek, hogy a színházaknak nagy elmaradottságban nem jól megy a sora. A nem egyszer hepanaszolt rossz konjunktúra minden vonalon mutatkozik, pedig hát Pesten is van jönnendő színház, két színház meg egyenesen olyan jól megy, hogy jobban már nem is mehetne, sőt mi több, a két színház virágzásától vérszemet kapott néhány vállalkozó és nyitnak egy harmadikat is, amely valószínűen éppen oly jól fog menni, mint a két meglévő.

Ez a két pompásan virágzó színház: — bábszínház. A harmadik pedig, melyet most akarnak nyitni — szintén bábszínháznak készül.

A két jólmenő színház

Az egyik bábszínház a Népligetben van, a másik a Városligetben. Egyébként mindkettő a vurstli-ban. Mi sem áll távolabb tőlem, mint az, hogy valamiféle hitelrontási manőverbe ugorjam — a bábszínházaknál ez ugyanis hiábavaló fáradság lenne, — de tény az, hogy a városligeti vurstli bábszínháza valamivel nyugateurópaibb, mint a népligeti bábszínház. Ez a nyugateurópaibb jelleg főleg abban csúcsozódik ki, hogy a városligeti vurstli bábszínháza fedett bódében van, míg a Népligetben Isten szabad ege alatt vágja kupán Vitéz László a palacsintasütővel a majmot, a halált, a szerecsent és egyéb ravaszul fondorlatos ellenségeit. Már most ennek megfelelően a

Városligetben 3000 korona a belépődíj, míg a Népligetben csak 2000 korona. Ezzel szemben a Népligetben néhány millió apró gyerkőc áll kívül a kerítésen, akikről személyenként és ötpercenként 1000 koronát tányéroz el a „vitézlászlós” néni.

A verhetetlen star

A két bábszínház tehát nem panaszkodhatik, hogy a közönség elkerüli. Hymódon a katasztrófális bukás első számú oka nem forog fenn ezekenél a műintézeteknél. Am hátra van még a második: a starok fizetése. Hát valójában ezzel sincs túlságos nagy baj. Mindkét bábszínházban ugyanis tulajdonképpen csak egy star van: Vitéz László. Vitéz László népszerűség dolgában kenterben vezet az összes többi szereplők: a majom, a halál, a szerecsen, a palacsintasütő, a furkósbot, a fényképezőgép, a csokoládés doboz, Hófehérke és a hét törpe előtt.

Vitéz László tényleg állandóan a színpadon van. Ő beszél folyton, senki mást nem hagy szóhoz jutni. Néha-néha ugyan megtörténik, hogy a halál egymagában grasszál, de Vitéz László bizony nem tűri, hogy rajta kívül még valaki mutatkozzék a lelkes publikum előtt. Alig, hogy a halál megjelenik a színen, egyszerre csak nagy berzenkedéssel előugrik Vitéz László és aránylag meglehetősen elég egyforma mosollyal fültön vágja a mamlasz halált, aki soha nem veszi észre, hogy Vitéz László az ő

szerepelt közönsége örült izgalmára már öt perce céllozza a fejbübját.

Vitéz László a legnépszerűbb színész Budapesten. De a legnépszerűbb volt már húsz év előtt is, és száz év előtt is, ha egyáltalán akkor is élt már. Babérjait nem tépte meg az idő, a politika, a konjunktúra, avagy a forradalmak. És ez valószínűleg annak tudható be, hogy az ő közönsége az idők folyamán egyáltalán nem változott meg. Az ő kitűnő kultúrpublikumát nem váltották fel izléstelen hadigazdagok és az izléstelen hadigazdagokat sem követték soványerszényű patriciusok. Vitéz László mindig ugyanaz a változatlan igényű, hálás, melegsívű közönség nézi: a háromtól hat évesek édesen kacagó serege.

A starok gázsija

Es a bábszínház nem fog megbukni az idők végtelenségéig, mert Vitéz László nem használja ki példátlan népszerűségét, nem követel magának felhőmagas gázsit. Valójában egy öltözet ruháért játssza át az egész szezont. Nem kap ennél sem többet, sem kevesebbet. Ha a verhetetlen star csak ennyit kap, azt lehetne kérdezni, mit kapnak hát a kevésbé fényes csillagok. Nos hát ők valóban kevesebbet kapnak: nekik egy öltözet ruháért három szezont kell végigjátszaniok. A néma szereplők: a furkósbot, a palacsintasütő, a skatulyák és a fényképezőgép, természetesen még öltözetet sem kapnak.

Vitéz László és a szerelem

Irgykedés, féltékenykedés szintén nem ront-

Székelyvárosi házinyomda 1923

ja a stagione békés működését. Ejjelenként a nagy hálóskaatulyában békésen alszanak a viasz-urak egymás mellett. Hófehérke amellé az úr mellé kerül, ahova éppen teszik. Úgy hallottam, a nemesszívű Vitéz László még sohasem volt féltékeny a palacsintasütőre. Igaz ugyan, hogy néha szerelmet mimel, de csak a színpadon. Ha a szerepe a rivalda előtt összehozza őt Hófehérkével, dróllába táncosan koppan és néhányat dobban kőc-szive.

A bábszínházi művészeknek csak egy közös tragikuma van a többi színészekkel: náluk is eljön az idő, amikor kiöregsznek. És amikor a viasz-urak és a viasz-hölgyek kiöregednek a színpadról, ugyanaz a szomorú sors éri őket, mint a többi finom színész urakat és színész hölgyeket: lerongyolódva kidobják őket.

De addig, amíg a rivalda fényében piros az arcuk, csengő a hangjuk, nem gondolnak erre sem ők, sem a közönség. Viháncolnak, nevetnek, mókáznak, bukfcenet vetnek és ezernyi angyalfióka ezüstös kacagása kíséri mókáikat, bukfceneiket. Soha nem mutatkoznak tragikusnak, optimisták és még a halál sem veszi magát túlságosan komolyan. Kisebb-nagyobb tragédiák legjeljebb a nézőtérén fordulnak elő. De csak szórványosan. Rendesen, mikor az egész gyereksereg boldogan tapsol, nevet, egyszerre csak valamelyik rózsásarcú apróság keserves bögésbe csap: a mamája elúnta a folytatólagos előadást és felnyalóbolta a kicsikét, hogy haza vigye.

Németh Károly